

Foto: Daniel Storch, <https://www.danielstorch.eu/>

En ungdomsreform for dansk idræt: Sådan styrker vi unges demokratiske deltagelse og politiske indflydelse

TOBIAS THUNE JACOBSEN

På trods af Danmarks stærke foreningstradition er unge markant underrepræsenteret i idrættens beslutningsstrukturer. Artiklen undersøger strukturelle barrierer, der begrænser reel ungdomsindflydelse og problematiserer den udbredte pseudoinvolvering, hvor unges deltagelse forbliver symbolsk og uden reelt mandat. Sammenligninger med ungdomspolitiske organisationer, spejderbevægelsen og idrætten i Norge, Sverige og Tyskland viser, hvordan de organisatoriske rammer i høj grad påvirker unges muligheder for demokratisk deltagelse, og understreger behovet for mere åbne og inkluderende strukturer i dansk idræt. Med inspiration fra Deutsche Sportjugend foreslås en dansk ungdomsidsrætsorganisation, der kan styrke unges deltagelse og samle deres stemmer nationalt.

TOBIS THUNE JACOBSEN

Cand.scient. i humanistisk-samfundsvidenskabelig idrætsvidenskab

Diplom i ledelse

Prof.bach. i læreruddannelse

Udviklingskonsulent i Dansk Faldskærms Union

Tobias.Thune@live.dk

INDLEDNING

Selvom vi i Danmark bryster os af en stærk foreningstradition og et højt niveau af frivilligt engagement blandt unge, er det bemærkelsesværdigt, hvor lavt unges stemmer vægter i de strukturer, der former dansk idrætspolitik og udvikling. I en tid, hvor børn og unge kæmper med faldende trivsel, social isolation og mistrivsel, og hvor vi samtidig ser en vækst i uorganiseret idrætsudøvelse og nye bevægelses-kulturer, er behovet for et tydeligt ungdomsperspektiv i idrætten større end nogensinde. For at forstå og styrke unges indflydelse i idrætten er det vigtigt at se på, hvordan deres demokratiske deltagelse rent faktisk udfolder sig. Denne deltagelse foregår på flere niveauer, både lokalt i klubber, nationalt i forbund og internationalt i større organisationer. I det følgende fokuserer jeg primært på unges repræsentation i de nationale beslutningsstrukturer, især gennem forbundsarbejdet og de politiske processer, der er knyttet hertil. Behovet for et tydeligt ungdomsperspektiv på bestyrelsesniveau er ikke kun teoretisk. Også ledelsen i DIF erkender udfordringen. Formanden for Danmarks Idrætsforbund (DIF), Hans Natorp, har selv påpeget behovet for flere unge i bestyrelserne og understreger, at det fortsat er en udfordring at engagere unge i ledende poster (DIF, 2025). Ifølge en artikel i Idrætsmonitor fra maj 2024 er der ikke ”mere end ti” unge bestyrelsesmedlemmer (under 30 år) på tværs af de 62 specialforbund, som har dannet et netværk for at støtte og inspirere hinanden (Idrætsmonitor, 2024). Personer under 30 år er altså markant underrepræsenterede i bestyrelserne i DIF’s 62 specialforbund. Der er dog stor variation i, hvor mange unge der faktisk sidder på bestyrelsesniveau. Aldersgruppen 18-30 år er generelt svagt repræsenteret, men graden varierer betydeligt mellem forbundene.

Måske skyldes forskellen blot, at nyere forbund har mindre hierarkiske strukturer og en mere åben kultur, hvor unge hurtigt kan få indflydelse og ansvar. Deres fleksible og eksperimenterende tilgang kan måske gøre det lettere for yngre medlemmer at træde ind i ledelsesroller. De store, veletablerede forbund har til gengæld lange traditioner og faste strukturer, hvor adgang til bestyrelsesposter ofte kræver både erfaring og etablerede netværk, og det kan måske være en af grundene til, at unge i mindre grad bliver hørt og får indflydelse i de klassiske forbund. Det rejser det grundlæggende spørgsmål, hvordan forskellige organisationsstrukturer i praksis former unges muligheder for at deltage og gøre deres stemmer gældende.

Selvom unge er underrepræsenterede på bestyrelsesniveau, har DIF-idrætten en historisk stor tilslutning blandt børn og unge. Som næstformand Frans Hammer fremhæver på LinkedIn:

"Idrætten har løftet andelen af aktive børn med 11%, og det sker trods faldende fødselstal. DIF og de 62 fantastisk dygtige forbund arbejder hårdt for at få alle ind i et trygt analog-fællesskab med gode frivillige..."

Hammer, 2025

Det vidner om en strukturel ubalance, hvor unge udgør en stor del af de aktive, men næsten ingen del af dem, der træffer beslutningerne. I DIF-idrætten fejrer vi den historisk høje idrætsdeltagelse blandt børn og unge, men har indflydelsen fulgt med?

METODE

Artiklens analytiske grundlag bygger primært på dokumentstudier af centrale policy- og baggrundstekster fra Danmark, Norge, Sverige og Tyskland. Dokumenttyperne omfatter officielle strategier og rapporter, som giver indsigt i strukturer, beslutningsprocesser og unges muligheder for indflydelse på forskellige niveauer. Derudover inddrages relevant forskning gennem en usystematisk og ustruktureret litteraturudvælgelse baseret på forfatterens eksisterende kendskab til feltet samt interne referencer, som er blevet fulgt for at identificere relevante kilder.

HVORFOR ER DE UNGE IKKE MERE AKTIVE I BESTYRELSES-ARBEJDET I IDRÆTTEN?

Der findes mange grunde til, at unge ofte ikke deltager aktivt i bestyrelsesarbejde. En væsentlig årsag er, at unge med begrænset erfaring ofte står over for en svær udfordring, når de skal konkurrere med ældre kandidater, som har langt mere erfaring og et stærkt netværk bag sig. Mange bestyrelser vægter tidligere ledelses- eller bestyrelseserfaring højt, hvilket naturligt favoriserer de mere erfarne, ofte

ældre, medlemmer. Bestyrelsesarbejdet er desuden præget af faste traditioner og velkendte strukturer, hvor det typisk er ældre, garvede kræfter, der besætter nøglepositionerne. Det skaber en kultur, hvor unge har svært ved at spejle sig i rollen og derfor kan føle sig både uværdige og uden for fællesskabet. Flere unge fortæller selv, at de har behov for opbakning, vejledning og rollemodeller blandt de voksne for at turde tage springet ind i bestyrelsesarbejdet. Uden denne støtte kan det virke utrygt og uoverskueligt at engagere sig på et ledelsesniveau, hvor forventningerne er høje, og kompleksiteten stor (DIF, 2025a). Det er altså ikke de unges evner eller vilje, der mangler. Problemet ligger snarere i en kultur og struktur, som gør det svært for nye, uerfarne stemmer at bryde igennem. Når man som ung står over for voksne med mange års erfaring og tætte forbindelser, kan døren til bestyrelseslokalet føles lukket eller meget svær at åbne.

Idrættens pseudoinvolvering: Når unge deltager, men ikke får lov til at bestemme

DIF, DGI (Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger) og DUF (Dansk Ungdoms Fællesråd) yder alle et stort arbejde for unge. Der eksisterer talrige strategier og initiativer målrettet børn og unge samt ungdomsudvalg og talentprogrammer i flere idrætsforbund. Men arbejdet er spredt, ofte topstyret og uden en samlet platform, hvor unge selv kan organisere sig og få kollektiv repræsentation. I dag er det typisk ældre voksne, der udformer ungdomsstrategier, selvom de i stigende grad er ude af trit med de bevægelsesmønstre, værdier og fællesskabsformer, som præger unges liv i dag. Mange unge oplever, at deres deltagelse i idrætsforeningernes demokratiske processer reelt er begrænset til pseudoinvolvering (Pilgaard et al., 2024). De inviteres ofte med i bestyrelser, udvalg eller møder, men uden at få reel indflydelse eller beslutningskompetence. Det ses f.eks., når unge placeres i særlige ungeudvalg, der er adskilt fra foreningens centrale beslutningsorganer, eller når deres input indhentes, men ikke tillægges vægt i de endelige beslutninger (Pilgaard et al., 2024). Pseudoinvolvering opstår også, når voksne i foreningen, typisk trænere eller bestyrelsesmedlemmer, fastholder kontrollen med magt og ansvar, mens unge alene tildeles opgaver af symbolsk karakter eller praktisk hjælp. Det efterlader unge med en følelse af ikke at blive taget seriøst og uden reel mulighed for at præge foreningens udvikling. Sådanne erfaringer kan give de unge et negativt syn på demokratisk engagement og svække deres motivation for at deltage aktivt i foreningens demokratiske arbejde (Pilgaard et al., 2024). Idrættens Analyseinstitut (Pilgaard et al., 2024, 2024) peger på, at de organisatoriske strukturer i mange idrætsforeninger er medvirkende til pseudoinvolvering, fordi beslutninger ofte træffes af voksne, og unges inddragelse primært handler om at opretholde aktiviteterne i stedet for at give dem reelt ansvar. Derfor anbefales det, at unge får plads i bestyrelser og centrale beslutningsorganer, så de får reel indflydelse og ikke kun

oplever at blive inviteret med for syns skyld.

Særligt relevant i denne sammenhæng er, hvordan DIF's egne anbefalinger til ungeinvolvering (DIF, 2025b) trods gode intentioner i praksis risikerer at fastholde de samme fejlkilder, som øvrige analyser peger på. DIF anbefaler blandt andet at opbygge mentorordninger, lave ungdomsuddannelser og skabe sociale arrangementer for unge og fremhæver vigtigheden af fleksible fællesskaber og at høre unge i nye rådgivende organer. DIF's anbefalingerne er, at unges rolle fortsat overvejende forbliver rådgivende eller bidragende på praktisk plan snarere end reel beslutningstagende. Fælles for disse initiativer er, at de hovedsageligt tilbyder unge muligheden for dialog og sparring uden at udstyre dem med et egentligt mandat eller formel stemmeret i idrætsorganisationernes og foreningernes centrale beslutningsprocesser. Dermed bliver engagementet symbolsk og ikke systemforandrende. Tiltagene forbedrer nok de unges kompetencer og skaber i nogle tilfælde større rummelighed, men uden at ændre ved magtforhold eller sikre reel beslutningskompetence forbliver det ofte et spørgsmål om overfladisk involvering. Risikoen er, at unge hurtigt gennemskuer denne form for pseudoinvolvering og dermed enten mister motivationen eller blot leverer det forventede input uden reelt at kunne sætte retning.

Der er tydelig dokumentation for, at strukturerne i dansk idræt, hvor idrætten for unge organiseres og tilrettelægges af voksne, kan gøre det sværere for unge at blive politisk aktive (Kofod, 2009; Pilgaard et al., 2024). Samtidig viser en undersøgelse fra Syddansk Universitet og DUF, at foreningslivet har potentiale til at være en stærk platform for demokratisk dannelse blandt unge (Ibsen og Levinsen, 2016). Dette potentiale realiseres dog kun, hvis unge tildeles reelt ansvar og indflydelse i beslutningsprocesserne. Anbefalingerne er tydelige. Hvis vi for alvor skal styrke unges politiske og demokratiske engagement, skal idrætsorganisationer og foreninger i højere grad involvere unge i beslutningsprocesser og give dem reelt ansvar (Pilgaard et al., 2024; Ibsen og Levinsen, 2016).

ORGANISATIONERS ROLLE I AT STYRKE UNGES POLITISKE DELTAGELSE

Når man kigger på unges politiske engagement på tværs af forskellige organisationsformer, træder markante forskelle frem både på organisationsniveau og foreningsniveau mellem idrætsorganisationer, ungdomspolitiske organisationer og spejderbevægelser. Forskellene skyldes både strukturelle forhold, graden af åbenhed og mulighederne for reel demokratisk deltagelse (Kofod, 2009; Ibsen og Levinsen, 2016).

På organisationsniveau er situationen i ungdomspolitiske organisationer markant anderledes. Her er unge i centrum for beslutningsprocesserne, og organisati-

onerne er kendetegnet ved en åben og flad struktur, hvor medlemmerne hurtigt får mulighed for at tage ansvar og få reel indflydelse. Demokrati og politisk deltagelse er kerneopgaver, og unge oplever i høj grad, at deres stemme har betydning. Det høje engagementsniveau skyldes både de unges mulighed for at præge organisationens retning og den direkte adgang til politiske beslutningsprocesser. Disse organisationer fungerer desuden ofte som rekrutteringsbase for fremtidige politikere og udgør et vigtigt læringsrum for demokratisk deltagelse (Videncenter for Folkeoplysning, n.d.). På foreningsniveau er det interessant at bemærke, at ungdomspolitiske organisationer og spejderbevægelser overvejende har unge medlemmer. Spejderbevægelser er ofte voksenstyret, mens ungdomspolitiske organisationer typisk er styret af de unge selv. Spejderbevægelser adskiller sig også fra idrætsorganisationerne ved at have en stærk demokratisk tradition og værdibaseret tilgang. Strukturen er demokratisk og tilrettelagt, så unge opfordres til at tage ansvar og deltage aktivt i beslutninger, både i bestyrelser, projektgrupper og gennem værdibaserede aktiviteter. Unge spejdere oplever derfor et højt niveau af demokratisk læring og reel medbestemmelse, hvilket styrker deres selvtillid og forståelse for demokratiske processer.

Sammenlignet med ungdomspolitiske foreninger og spejderbevægelser tilbyder idrætsforeninger typisk færre muligheder for unges politiske engagement og demokratiske deltagelse (tabel 1). Hvor de to førstnævnte prioriterer unges stemme og ansvar og aktivt arbejder med demokratiske processer, er idrætsorganisationernes og foreningernes fokus i højere grad rettet mod idrætsaktiviteter. Det begrænser de unges oplevelse af indflydelse og engagement på det politiske plan (Kofod, 2009). I spejderbevægelser og ungdomsorganisationer får unge derimod flere og mere direkte erfaringer med at påtage sig ansvar, deltage i beslutningsprocesser og udvikle demokratiske kompetencer. Her er unges stemmer som regel bedre integreret i både organisationens struktur og daglige virke. De organisatoriske rammer og kulturer spiller derfor en afgørende rolle for, hvor meget og på hvilken måde unge får mulighed for at opbygge demokratisk selvtillid og engagement. Hvor idrætsforeninger ofte er præget af en mere hierarkisk og voksenstyret ledelse, fremmer spejderbevægelser og ungdomspolitiske foreninger i højere grad unges aktive deltagelse og indflydelse (Kofod, 2009). Hvordan kan vi så skabe bedre rammer for at fremme unges politiske deltagelse og engagement inden for idrætsorganisationerne?

Tabel 1: Unges demokratiske deltagelse på tværs af organisationsformer

Dimension	Idrættens organisationer og foreninger	Spejderbevægelser	Ungdomspolitiske organisationer og foreninger
Mulighed for indflydelse	Ofte begrænset: Hierarkisk struktur, fokus på idrætsaktiviteter.	Moderat/høj: Unge opfordres til ansvar og deltagelse	Høj: Direkte adgang til beslutningsprocesser
Strukturel åbenhed	Hierarkisk, voksenstyret	Demokratisk, værdibaseret	Åben, flad struktur, unge i centrum
Typisk engagementsniveau	Lav/moderat: Ofte passiv deltagelse	Moderat/høj: Aktiv deltagelse og ansvar	Høj: Aktiv deltagelse og indflydelse
Demokratisk læring	Lav: Fokus på idræt, ikke demokrati	Høj: Demokrati indlejret i aktiviteter	Høj: Demokrati er kerneopgave
Oplevelse af reel medbestemmelse	Ofte lav: 'Pseudoinvolvering' kan forekomme	Høj: Unge involveres i beslutninger	Høj: Unge oplever reel indflydelse

HVAD GØR IDRÆTTEN I ANDRE LANDE?

For at forstå unges politiske indflydelse i dansk idræt kan det være værdifuldt at se på, hvordan andre lande håndterer de samme udfordringer. Erfaringer fra Norge, Sverige og Tyskland kan give inspiration og perspektiv på, hvordan forskellige strukturer, kulturer og initiativer påvirker unges muligheder for at deltage og blive hørt. Det kan give indblik i, hvilke strategier der kan fremme ungdomsrepræsentation, og hvilke barrierer der ofte opstår, uanset kontekst. Dette giver et bredere grundlag for at reflektere over, hvad dansk idræt kan lære og eventuelt tilpasse i arbejdet med at styrke unges stemme i beslutningsprocesserne.

Norge og Sverige

Både i Norge og Sverige har idrætsorganisationerne iværksat omfattende initiativer for at styrke børns og unges deltagelse og indflydelse i idrætten. I Norge blev dette konkretiseret gennem projektet Ungdomsløftet, en tiårig satsning fra Norges Idrettsforbund med ambitionen om at fastholde unge mellem 13 og 19 år i idrætsmiljøet, ikke kun som udøvere, men også som ledere, trænere, dommere og frivillige (Pilgaard et al., 2024; Strittmatter, 2020; Strittmatter et al., 2024). Tilsvarende har Riksidrottsförbundet i Sverige udarbejdet nationale retningslinjer for børne- og ungdomsidræt, der skal sikre unges rettigheder og medbestemmelse, og som fungerer både som vejledende principper og som et politisk og strukturelt redskab til at skabe forandringer (Riksidrottsförbundet, n.d). I begge lande er der således sat fokus på at udvikle brede og inkluderende idrætstilbud, trykke sociale miljøer og muligheder for ungt lederskab gennem ungdomsudvalg, mentorordninger og lederuddannelser i Norge samt strukturelle krav og rådgivningsindsatser fra RF i Sverige. Intentionerne er at give unge reel stemme i beslutningsprocesser på klub-

forbunds- og organisationsniveau.

Forskning og evalueringer peger imidlertid på, at der i praksis ofte er en betydelig afstand mellem de formulerede ambitioner og den reelle indflydelse som unge får (Pilgaard et al., 2024; Strittmatter, 2020; Strittmatter et al., 2024; Redelius og Eliasson, 2022). I Norge ses udfordringen især i, at ungdomsudvalg organisatorisk er placeret uden for de centrale beslutningsorganer, hvilket begrænser unges faktiske magt (Pilgaard et al., 2024; Strittmatter, 2020; Strittmatter et al., 2024). I Sverige fremhæves tilsvarende, at elite- og præstationsorienterede logikker kan overskygge hensynet til trivsel, personlig udvikling og medbestemmelse, og at unges medvirken i praksis ofte sker for syns skyld (Redelius og Eliasson, 2022; Pilgaard et al., 2024). På tværs af begge lande viser erfaringerne, at eksisterende strukturer fastholder voksne i magtpositioner, og at det ofte primært er ressourcestærke unge, som får adgang til indflydelse, mens andre forbliver oversete. Samlet set minder dette billede i høj grad om den danske tilgang, hvor intentionerne om øget medbestemmelse er tydelige, men hvor de samme udfordringer i praksis går igen.

Tyskland

Hvor Norge, Sverige og også Danmark i høj grad har arbejdet med at skabe strukturer, retningslinjer og organisatoriske rammer for at styrke unges deltagelse i idrætten, har man i Tyskland valgt en markant anderledes tilgang. Her ligger vægten ikke først og fremmest på at integrere unge i de eksisterende beslutningsorganer, men på at udvikle særlige former for deltagelsesmuligheder, der giver ungdommen en mere direkte og synlig rolle. I Tyskland udgør Deutsche Sportjugend (oversættelse: Tysk Sportsungdom) en integreret del af landets idrætssystem. Deutsche Sportjugend (DSJ) er Tysklands største ungdomsorganisation inden for idræt og fungerer som en selvstændig enhed under paraplyen Deutscher Olympischer Sportbund (DOSB), som svarer til DIF. DSJ repræsenterer over 10 millioner børn og unge under 27 år og har sit eget sekretariat, demokratiske repræsentationsstruktur og direkte indflydelse i DOSB's beslutningsprocesser (DSJ, n.d.). På internationalt niveau varetager DSJ unges interesser i European Non-Governmental Sports Organisation (ENGSO). Selvom DOSB deltager på det overordnede niveau i ENGSO, er det DSJ, der repræsenterer ungdommen direkte. I Danmark varetages ungdommens interesser derimod alene gennem DIF. Selvom Danmark har haft repræsentation i ENGSO gennem personer som Lotte Büchert (ENGSO, 2021), der tidligere har fungeret som vicepræsident og dermed kunnet fremme ungdomsperspektiver, sker beslutningerne primært inden for voksenstyrede strukturer. Det illustrerer en markant organisatorisk forskel. Hvor tyske unge har en selvstændig platform til at påvirke idrætspolitik og udvikling, organiseres ungdomsidrætten i Danmark i højere grad gennem eksisterende voksenledede organisationer. Deutsche Sportjugend har også formelle ungdomsråd og -delegater på nationalt, regionalt og lo-

kalt niveau, som har stemmeret og indflydelse på lige fod med øvrige ledelseslag. Unge får således mulighed for at besidde egentlige bestyrelsesposter og funktioner med reel beslutningskompetence og ikke bare som observerende medlemmer eller 'pynteposter', som det ofte er tilfældet i de nordiske lande, der sammenlignes med. Tyskland har med DSJ en stor, central paraplyorganisation for ungdoms- og idrætsarbejde, som fungerer som bindeled mellem de mange tyske idrætsforbund og repræsenterer børn og unge på tværs af idrætsgrene, ofte med en stærk politisk og samfundsmæssig stemme. Det bidrager til, at demokratiske normer internaliseres tidligt, og til udviklingen af en generation med erfaring og forståelse for både forenings- og samfundsdemokrati.

I Tyskland viser en ny undersøgelse Sportvereine in Deutschland (SEB 23–25) fra Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung, at omkring 26 % af foreningerne giver unge stemmeret på generalforsamlingen, og cirka en tredjedel har ungdomsrepræsentanter i hovedbestyrelsen (Breuer og Feiler, 2025). På foreningsniveau tyder det på, at unge i tyske idrætsforeninger har en højere grad af formel medbestemmelse end i Danmark. Det ser altså ud til, at unge i Tyskland generelt har større politisk indflydelse på alle niveauer, internationalt, landsdækkende og på foreningsniveau. Det er måske ikke så underligt, når tysk ungdomsarbejde i idrætten har et tydeligt fokus på empowerment og på at gøre unge til aktive medskabere i idrættens udvikling, ikke kun som deltagere, men som beslutningstagere og problemløser. Tyskland må siges at være organisatorisk og strukturelt langt mere systematisk og ambitiøs end Danmark, Norge og Sverige, når det gælder unges demokratiske inddragelse i idrætten. Idrætten i Tyskland har med DSJ netop gjort det, som de politiske ungdomsorganisationer i Danmark er kendt for. Nemlig at give unge en reel demokratisk platform og direkte indflydelse på beslutningsprocesser. Strukturen understøtter det politiske engagement blandt unge i idrætssektoren, fordi de får mulighed for at organisere sig, tage ansvar og deltage aktivt i udformningen af idrættens rammer og politik, på samme måde som danske unge oplever det i ungdomspolitiske organisationer. Det er måske netop denne brobygning og autonomi, vi mangler i Danmark?

ET FORSLAG TIL EN DANSK MODEL: IDRÆTSUNGDOM DANMARK

Hvis vi for alvor mener, at unge skal have indflydelse, må vi også skabe strukturer, hvor unge kan sætte dagsordenen. Vi kunne i Danmark med fordel oprette 'Idrætsungdom Danmark' (IUD), som på én gang er forankret i DIF og repræsenterer unge under 30 år på tværs af idrætsgrene og forbund. DIF har traditionelt været præget af de store, klassiske idrætter, og nye idrætsformer kan have svært ved at finde plads og støtte i systemet (Jacobsen, 2024). IUD kunne være mere åben og

fleksibel over for nye idrætsformer, som unge efterspørger. Hvor DIF dækker alle aldersgrupper og har et bredt fokus, kunne en ny organisation udelukkende varetage børns og unges interesser i idrætten, både politisk og organisatorisk, og dermed give unge en stærkere, samlet stemme. IUD ville have ungdomsdemokrati og ungestemmer som kerne, f.eks. med direkte valg til bestyrelser og større medbestemmelse i strategiske beslutninger.

IUD skulle naturligvis ledes af unge under 30 og kunne fungere som:

- talsperson for unges interesser i idrættens beslutningsfora
- koordinator for ungdomsarbejdet i idrætsforbundene (ikke kun eksisterende specialforbund, men også idrætter med særlig interesse for unge)
- udvikler af nye idrætstilbud, som appellerer til unge (f.eks. street sport, e-sport, klatring, dans, osv.)
- idéinkubator for unge, hvor unge kan få sparring, funding og projektstøtte til at udvikle egne idrætsinitiativer
- netværksskaber, hvor IUD samarbejder med kommuner og skoler om at skabe 'idrætshubs', som skaber fleksible, ungdomscentrerede rum for bevægelse, kreativitet og demokrati
- uddannelses- og lederplatform for unge frivillige
- partner i nationale og internationale samarbejder med ungdoms- og idrætsorganisationer, f.eks. ENGSO.

Organisatorisk kunne IUD placeres som en selvstændig enhed under DIF og DGI, men med egen ledelse, eget ungdomsrepræsentantskab og mulighed for at afgive udtalelser og forslag direkte til DIF og DGI's hovedbestyrelser. Det ville sikre en både demokratisk og faglig forankring og give unge en reel stemme, ikke blot en symbolsk plads ved bordet. Organisationen må ikke blive symbolsk, skabt for at give unge 'en stemme', men uden reelt mandat eller anerkendelse i de afgørende fora. IUD kunne fungere som et nationalt bindeled, der samler de mange idrætsforbund, foreninger og ungdomsinitiativer under én stærk struktur. Det ville give børn og unge en samlet stemme og større politisk gennemslagskraft både i idrætssektoren og i samfundsdebatten. Med en selvstændig demokratisk struktur ville unge få reel indflydelse på idrætspolitiske beslutninger og mulighed for at bringe egne idéer og behov i spil, noget der kan styrke engagement, innovation og ejerskab blandt unge idrætsudøvere. Finansieringen kan tilvejebringes gennem en kombination af midler fra DIF, DGI, DUF's støttepuljer samt eventuel støtte fra Kulturministeriet og EU's ungdomsprogrammer såsom Erasmus+. En mulighed kunne være at etablere en fælles kickstarterfond finansieret af DIF, DGI, DUF og Kulturministeriet.

AFSLUTTENDE REFLEKSIONER

I Tyskland har unge en direkte og selvstændig platform til at påvirke idrætspolitik gennem DSJ, mens de i Danmark, Norge og Sverige i højere grad er afhængige af voksenledede organisationer som DIF, NIF og RF. En ungdomsorganisation som IUD kan være den stemme, der i dag mangler, og som vil kunne inspirere både foreninger, forbund og politiske beslutningstagere til at tage unges virkelighed alvorligt i idrætten. IUD kunne altså adskille sig fra DIF ved at have et snævert ungdomsfokus, mere fleksibel og tværgående struktur, stærkere demokratiske processer for unge og større åbenhed over for nye idrætsformer og samarbejder. Det ville give unge en mere samlet og synlig stemme i idrætten, end det nuværende system tilbyder. Der vil naturligvis være modstand mod at oprette en ny organisation. Nogle vil mene, at det er overflødigt. Andre vil frygte overlap og uklar rollefordeling, dobbeltarbejde, kompetenceuklarhed og i værste fald intern fragmentering. Men løsningen er ikke at lade stå til, det er at tænke strukturerne igennem, så IUD bliver et forstærkende og koordinerende led, ikke et konkurrerende. Tyskland har allerede vist, hvordan en sådan model kan fungere og styrke både ungdomsarbejdet og den demokratiske legitimitet i idrætten. Danmark har en stolt tradition for foreningsliv og frivillighed. Nu er det tid til at bringe ungdommen i spil, ikke kun som deltagere, men som medskabere.

REFERENCER

- Breuer, C., og Feiler, S. (2025). Sportvereine in Deutschland: Ergebnisse aus der 9. Welle des Sportentwicklungsberichts (SEB 23–25). Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung. https://www.bisp.de/SharedDocs/Downloads/Publikationen/Publikationssuche_SEB/SEB_23-25.pdf?__blob=publicationFile&v=4
- Danmarks Idrætsforbund. (2025, 8. juni). DIF-formand: Giv de unge mere indflydelse [Pressemeddelelse]. VIA Ritzau. <https://via.ritzau.dk/pressemeddelelse/14387244/dif-formand-giv-de-unge-mere-indflydelse?publisherId=1874227&lang=da>
- Danmarks Idrætsforbund. (2025a, 15. januar). DIF-ekspertgruppe: Foreninger skal være bedre til at inddrage unge i beslutningerne. <https://www.dif.dk/nyheder/2025/01/dif-ekspertgruppe-foreninger-skal-vaere-bedre-til-at-inddrage-unge-i-beslutningerne>
- Danmarks Idrætsforbund. (2025b, 24. september). Viden og anbefalinger om ungeinvolvering. <https://www.dif.dk/om-dif/det-arbejder-vi-for/fremtidens-idraet-for-boern-og-unge/fremtidens-unge-ledere>
- Deutsche Sportjugend. (n.d.). About us. <https://www.dsj.de/en/deutsche-sportjugend/about-us>
- ENGSO. (2021). ENGSO General Assembly 2021. ENGSO. <https://engso.eu/engso-general-assembly-2021/>
- Hammer, F. (2025, juni 11). Sidste uges ferie blev kortvarigt sat på pause for et vigtigt budskab skulle live igennem TV2 News [LinkedIn-opslag]. Linke-dIn. <https://www.linkedin.com/feed/update/urn:li:activity:7338307914144661505/>
- Ibsen, B., og Levinsen, K. (2016). Unge, foreninger og demokrati (Movements, 2016:3). Center for forskning i Idræt, Sundhed og Civilsamfund, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet. https://ppl-ai-file-upload.s3.amazonaws.com/web/direct-files/attachments/60865703/11779d88-c447-407c-b782-50c8febco3e8/Movements2016_3.pdf
- Idrætsmonitor. (2024, 17. april). Bestyrelsesmedlemmer under 30 år danner netværk på tværs af sportsgrene. <https://idraetsmonitor.dk/nyheder/art9897807/Bestyrelsesmedlemmer-under-30-%C3%A5r-danner-netv%C3%A6rk-p%C3%A5-tv%C3%A6rs-af-sportsgrene>
- Jacobsen, T. T. (2024). Forandringer i idrættens styringssystemer: Øget fokus på klimainsats og digitalisering fører til nye styringsformer. *Forum for Idræt*, 39, 57–85. Hentet fra <https://tidsskrift.dk/forumforidraet/article/view/145162>
- Kofod, A. (2009). I lære som voksen: Unges læring i den organiserede fritid (Ph.d.-afhandling). Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, Aarhus Universitet. <https://www.vifo.dk/media/h2c2dt5j4/anne-kofod-i-laere-som-voksen.pdf>
- Pilgaard, M., Jensen, M. E. N., Eske, M., Kollerup Jensen, T., & Rohde Andersen, C. (2024). Unges deltagelse og demokratiske involvering i foreningsidrætten (1. udgave). Idrættens Analyseinstitut. <https://www.idan.dk/media/ea013chd/unges-deltagelse-og-demokratiske-involvering-i-foreningsidraetten.pdf>

Redelius, K., & Eliasson, I. (2022). Vår idrott - eller deras? - Unga idrottares perspektiv på delaktighet.

Riksidrottsförbundet. (n.d.). Barn- och ungdomsidrott. <https://www.rf.se/rf-arbetar-med/barn-och-ungdomsidrott>

Strittmatter, A.-M. (2020). Ung medbestemmelse i norsk idrett.

Strittmatter, A.-M., Bodemar, A., & Børset Solstad, S. (2024). Ungt lederskap i idretten - forskningsrapport om funksjonen til ungdomsutvalg og lederkurs for ungdom 15-19 år. <https://www.nih.no/forskning/sentre/fobu/rapporter/ung-lederskap-i-idretten---2024.pdf>

Videncenter for Folkeoplysning. (n.d.). Fakta om de politiske ungdomsorganisationer. <https://www.vifo.dk/om-folkeoplysning/politiske-ungdomsorganisationer/>

FOTO

Daniel Storch, <https://www.danielstorch.eu/>

ABSTRACT

A Youth Reform for Danish Sport: Strengthening Young People's Democratic Participation and Political Influence

Denmark has a long-standing tradition of civic engagement and a high level of youth volunteer participation, yet young people remain markedly underrepresented in sports-policy decision-making. This article investigates the structural and cultural barriers that limit young people's meaningful influence within the boards and leadership arenas of Danish sports organizations. It further examines the phenomenon of pseudo-involvement, in which youth are formally included but lack real authority, voice, or agency. By comparing Danish sports organizations with other youth-centered organizational contexts, such as the scouting movement and youth political organizations, the article shows how existing governance structures and organizational cultures restrict youth influence, and how more youth-responsive frameworks could strengthen democratic participation. Additional comparisons with sports systems in Norway, Sweden, and Germany reveal significant variation in opportunities for youth influence at the club level, within national federations, and in international representation. Drawing on the model of Germany's Deutsche Sportjugend, the article proposes the establishment of a national youth sports organization in Denmark as a means of consolidating youth representation, enhancing democratic legitimacy, and elevating young people's collective voice. Such an initiative, it is argued, could foster deeper political engagement, stimulate innovation, and cultivate a stronger sense of ownership and belonging among young people in Danish sport.